

Bu -sel ve ünlü uyumundan kardeşseli -sal tam ne anlama gelir emin değilim. *Tarihî* demek yerine *tarihsel* diyebiliyorsunuz, nisbet -î'si yerine ama bir de *sorun* demek yerine *sorunsal* diyebiliyorsunuz ve bu *aslında sorun olmayan sallamatif sorun* anlamına geliyor bende.

Bu eke çocukluğumdan beri soğuşumdur. Mecbur kalmadığım müddetçe kullanmam. Zorunsal durumsallarda ancak. Çirkinliği bir tarafa, Türkçe'nin asker ve bürokrat elinde idam edilmesini temsil eder. Bizi Arap ve Fars dilinin boyunduruğundan *kurtarıp* Moğol, Yakut ve Sogd dillerinin uçsuz bucaksız bozkır kokan özgürlüğüne kavuşturan asker ve bürokrat eliyle idamını.

Alıştım gerçi. Her duyduğumda aklıma bu kadar edebiyat yapmak gelmiyor artık. Yoksa ölürüm. Neme lazım. İnsan uğruna ölecek başka konular bulmalı. Kelime bile değil, ek için ölünür mü?

Velakin son zamanlarda farkettiğim şu: Ben bu eki hala *onların* görüyorum. *Onların* yani Kemalist/modernist veya Kemalsel/modernsel *efendilerin*. O sebeple adı veya namı İslamcı, müslüman veya buna benzer karabudundan birinin dilinden bol bol -sel ve -sal duyduğumda, uyanan his, hadi *açıksal* ifade edeyim, *efendilerine kuyruk sallayan köpeksel* hissi.

Mecbur kaldığım, kendimi *yazarsal bir arkaik* hissetmemek için kullanmaya mahkum ettiğim zamanlar vaki. Velakin ahkam keserken, kendimi daha modern göstermeye çalışmaktan haya ederim. Kendimi onların dilini anlıyormuş ve onların dilini konuşuyormuş ve bir takım alafranga terimlere mukabil yamalak tercümelerini kullanarak *özgürleşmiş* saymaktan haya ederim. Bu dil iflas etmiş olabilir ama tabutunun çivilerini -sel -sal -sel -sal diye çakmayacağım.